

126RO-partea 3-NOUL PAMANT NOUL IERUSALIM SI ENIGMA LUI PAVEL - Apocalipsa 21-22

Tema a fost înregistrată la data de 07/10/2023

Și astfel, revenind la Daniel, înțelegem că aici este reprezentată o restaurare a unui Ierusalim, care s-a întâmplat la propriu, dar care a fost doar un simbol. Chiar și prima restaurare, cu Ezra și Neemia, a fost un simbol. Distrugerea Ierusalimului reprezintă distrugerea lumii. De ce reprezintă de fapt Ierusalimul lumea? Pentru că este numit orașul sfânt. Iar pământul pe care DUMNEZEU l-a creat era un pământ în care trebuia să locuiască sfințenia. El nu a creat pământul pentru păcătoși și pentru păcat, ci pentru ca el să fie un pământ sfânt, o cetate sfântă, dacă vreți. Oraș nu înseamnă neapărat zgârie-nori. Orașul înseamnă un loc în care trăiesc oameni, o capitală, putem spune. Pământul a fost creat pentru a fi locuit. Lui Adam i s-a poruncit să supună pământul, animalele, să îl umple, să domnească în mijlocul aceluia Ierusalim. De ce Ierusalim? Ce am spus că înseamnă Ierusalim? Dublă pace sau pace. Are de-a face cu pacea. Pământul, așa cum l-a creat DUMNEZEU, era un pământ al păcii. Un loc în care urma să locuiască pacea. Aici a fost primul Ierusalim care a început cu piața, să spunem, a început cu grădina Edenului, care a fost plantată în centrul acestei lumi. La fel cum avem acum Israelul local, ca fiind în centru, se află într-un loc central pe harta acestei lumi. Aici, grădina Edenului a fost plantată ca o piață. În această piață urma să se afle primăria orașului și, de asemenea, să spunem, palatul regelui sau locul conducătorului, care era Adam. Adam urma să locuiască în mijlocul urmașilor săi, în mijlocul pieței. Așa cum tronul lui DUMNEZEU este așezat în mijlocul cetății, vom vedea în Apocalipsa 22. Deci, în Daniel 9:25, înseamnă că Domnul, simbolic, spiritual, restaurează Ierusalimul. El începe cu piața și apoi cu restul care este de aur, adică orașul fără ziduri. Zidurile nu sunt de aur, iar temeliiile nu sunt de aur, temeliiile orașului. Adică, Ierusalimul, noul Ierusalim, care este în curs de construcție astăzi, îi reprezintă pe toți cei care vor obține caracterul de aur. Ce s-a cerut de la Laodiceea? Credința care lucrează prin dragoste, care este aur. De aceea este de aur, pentru că toți cei care vor locui acolo vor fi obținut un caracter de aur, adică unele dintre trăsăturile de caracter ale lui Isus Cristos. Care este enigma lui Pavel? Pentru că așa am intitulat această temă. Să citim Romani 11: 25 și 26. "Căci nu vreau fraților să ignorați această ghicitoare" sau mister. Este același lucru. Pavel avea un mister, cunoștea un mister și nu voia ca noi să-l ignorăm. "Căci nu vreau, fraților, să ignorați acest mister, ca să nu vă îngâmfăți în voi înșivă, că orbirea în parte s-a întâmplat lui Israel, până ce va intra plinătatea neamurilor." Pentru că i s-au descoperit lucruri, i s-au arătat lucruri și el a interpretat aceste lucruri. El a interpretat că orbirea a cuprins Israelul de carne. Aici el se referă la Israelul de carne. "Până când va intra plinătatea neamurilor". Pentru el, neamurile erau toți ceilalți care nu erau Israel. Pentru noi, înțelegem că Israelul lui DUMNEZEU este împrăștiat pe tot pământul, pentru că așa este scris. O vom citi puțin mai târziu. Iar Israelul spiritual este totalitatea celor care își corectează caracterele, indiferent dacă îl cunosc sau nu pe DUMNEZEU. Au venit la Domnul Isus Cristos o serie de oameni care nu erau de sânge israelit. "Erau din rândul neamurilor", între ghilimele, cum îi numeau ei. Dar acești oameni aveau o credință mai

mare decât evreii. "Nici în Israel n-am văzut o credință ca aceasta". Și apoi, în Faptele Apostolilor, când Petru i-a predicat lui Corneliu și familiei sale și prietenilor săi, deodată Duhul Sfânt a căzut peste ei, ceea ce l-a șocat pe Petru, pentru că el avea unele prejudecăți ca toată lumea, chiar și Pavel avea unele prejudecăți. A fost nevoie de ceva timp pentru ca bătrânii din Ierusalim, din biserica creștină, să înțeleagă că Israelul lui DUMNEZEU nu este Israelul de carne, ci este Israelul spiritual. Ei sunt cei care au un caracter asemănător cu cel al lui Cristos în această lume. Și acesta este motivul pentru care au întâlnit oameni din toată lumea, oriunde au mers. Îi numeau barbari. Oameni, dar cu suflet nobil, ca ei, creștinii. Și în fața lui DUMNEZEU nu există nicio diferență. "Nu este nici grec, nici iudeu, nici bărbat, nici femeie, în Cristos Isus". Totul se măsoară cu trestia de aur, care este caracterul lui Cristos. Nu se măsoară cu un test de sânge. Nu se face un test de sânge pentru a vedea dacă cineva este evreu sau dacă are vreo descendență. DUMNEZEU nu se uită la asta și nu așa va da mântuirea. DUMNEZEU va măsura caracterul. Și El are un popor, așa cum a spus că cele douăsprezece triburi ale casei lui Israel sunt împrăștiate în întreaga lume. Ei au înțeles în sfârșit. Vom citi acest text în continuare. Să citim și versetul 26. "Și astfel, tot Israelul va fi mântuit, așa cum este scris". Și aici, după "este scris", pune două puncte și dă un verset din Vechiul Testament și spune: "Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta nelegiuirea din Iacob". Cine este Iacob aici?" Iacob sunt oamenii, locuitorii acestei lumi care trebuie să-și corecteze caracterele și care o vor face. Iacob a primit noul nume. Toți cei care își vor corecta caracterul sunt îndemnați, fie prin cuvântul scris pentru unii, fie prin Duhul Sfânt în conștiință pentru alții. Pentru că lucrarea Duhului Sfânt, să ne amintim, este de a convinge, și nu se spune despre evrei, ci de a convinge lumea, se spune, "de păcat, de dreptate și de judecată". Și nu spune, prin ce căi, ce instrumente are pentru a o convinge. Nu spune că prin cuvânt. Sunt trei martori, știm, pe care îi folosește DUMNEZEU. Unul este cuvântul, unul este viața lui Isus Cristos și unul este natura, în care și caracterul Creatorului poate fi cunoscut de unii. Fiecare martor își are rodul său, dă mărturie unei anumite categorii de oameni. Mulți nu au avut parte de Biblie, dar au trăit în mijlocul naturii. Iar Duhul Sfânt folosește acest lucru în mintea lor pentru a le corecta comportamentul.

Cu alte cuvinte, lucrarea de sfințire este mult mai complexă decât ne imaginăm. Domnul are un Israel mondial, Israelul lui DUMNEZEU, iar aceștia nu sunt cei de sânge, vom citi versetele. Și aici se spune că orbirea în parte a cuprins Israelul, Pavel se referea la Israelul de carne, până când va intra plinătatea neamurilor. Neamurile de aici sunt de fapt și Israel, pentru că toți am fost copii ai mâniei, spune Noul Testament. Noi toți, chiar și israeliții, cei născuți în Israel, toți ne-am născut în această lume a păcatului, toți avem un păcat de învins, de mărturisit și de învins. Cu toții am fost copii ai mâniei, cu toții am fost copii ai Satanei, cu toții a trebuit să ne naștem din nou în Împărăția lui DUMNEZEU, prin pocăință. Nu există oameni mântuiți în mod natural din naștere, așa cum ar vrea evreii să credem. Așadar, aici Pavel spune, misterul este acesta, că ei vor intra, unde vor intra, nu spune unde, ci "până ce va intra plinătatea neamurilor". Este clar că în noul Ierusalim, în mod spiritual, prin cartea vieții, unde vor fi scrise numele lor. Versetul 26: "Și astfel, tot Israelul", de ce spune tot Israelul? Pentru că acesta este sfârșitul harului. Când va intra plinătatea neamurilor, harul se termină. Și astfel, după ce harul s-a terminat, care este concluzia versetului 26? "Și

astfel tot Israelul spiritual, Israelul lui DUMNEZEU, va fi mântuit, după cum este scris. Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta nelegiuirea din Iacob." Adică, aici Pavel a înțeles că Iacob este și neamurile. Sunt persoane din neamuri care se corectează, lucrează, ca toți ceilalți, pentru a-și corecta caracterele. Cei care vor reuși să le corecteze, nu în toate, ci în ceea ce privește lumina, mică sau mare, pe care fiecare a putut să o aibă. Dacă a avut de lucrat la o singură trăsătură de caracter, doar la acea trăsătură de caracter, pe care a trebuit să o perfecționeze, și dacă a făcut asta, va fi salvat, va fi Israel. Este scris în cartea Mielului. Așadar, misterul, care este misterul sau enigma Noului Ierusalim, este acesta. Cine este soția Mielului? Cine este Noul Ierusalim? Noul Ierusalim este soția Mielului. Ei bine, de fapt, Noul Ierusalim este locul prinților și al invitaților la nuntă. Adică, toți sunt mântuiți, dar unii sunt prinți și alții sunt invitați. Unii sunt preoți, unii sunt regi, unii sunt invitați, dar toți au un loc acolo, dar locul unora este cu Mielul pe tronul Său, pentru că ei sunt mireasa. Alții în locuințele din jurul pieței. Cred că trebuie să subliniem și acest lucru, că nu toți vom avea același loc, aceeași poziție. Dar, în cele din urmă, tot Israelul va fi salvat. Aceasta este ceea ce este important și ceea ce contează. Cei 144 de mii vor fi un număr, oameni speciali care vor fi depășit totul și vor fi obținut cel mai complet caracter dintre toți cei răscumpărați. Și prin aceasta, timp de o mie de ani, ei îi vor judeca pe ceilalți. Dar haideti să înțelegem ceva mai profund despre acest lucru, analizând Noul Ierusalim, așa cum este descris, cu simbolurile sau realitățile sale, vom vedea apoi. Orașul are o piață. Orașul are douăsprezece porți cu fundații, se presupune. Douăsprezece porți care reprezintă cele douăsprezece triburi, pentru că au numele celor douăsprezece triburi scrise pe ele. Care sunt cele douăsprezece triburi? Ce reprezintă numărul doisprezece în Biblie? Numărul doisprezece reprezintă biserica. Este un număr al bisericii. În Apocalipsa 21 cu 12 se spune așa. Se spune că este vorba de cele douăsprezece triburi. Deci, sunt trei porți de fiecare parte a zidului, pentru că zidul este pătrat, este așezat în formă pătrată, se spune acolo. Și pe fiecare din cele patru laturi ale zidului sunt trei porți. Prin aceste porți, cei răscumpărați vor intra și vor ieși în noul pământ, pentru că această cetate va fi o parte a pământului. Doar o parte. Cât de mare, vom vedea mai departe. De ce se spune că sunt numele celor doisprezece patriarhi, ale celor doisprezece fii ai lui Iacob? Pentru că toată lumea, așa cum poate ați citit în cartea "Crucea și umbra ei", o carte scrisă de Crosier, de un pionier, la începutul secolului trecut, pe când Ellen White era încă în viață, descrie puțin din caracterele acestor doisprezece bărbați, fii ai lui Iacob. Concluzia este că ei sunt combinații de caractere, sau trăsături de caracter, care formează douăsprezece caractere diferite. Douăsprezece caractere de oameni în care se încadrează întreaga omenire. Fiecare se va afla, din cauza păcatului, în poziția unuia dintre acești doisprezece fii ai lui Iacob și va trebui să învingă așa cum a învins acel fiu al lui Iacob. Pentru unii a fost mai ușor, pentru alții a fost nevoie de întemnițare, sau de foamete, sau de alte încercări, dar toți au biruit. Toți, fiecare, vor intra pe ușa sa, pe ușa caracterului său. Dacă vreți să înțelegeți acest lucru, trebuie să ascultați o altă temă pe care o vom face despre cele douăsprezece tipuri de caractere care vor moșteni noul pământ. Zidul cetății este în pătrat, și este foarte înalt, se spune. Este foarte înalt. Are patru laturi. În Apocalipsa 21:17 este prezentat, haideti să-l citim. "Înălțimea zidului este de 144 de coți, de măsura omului, care este a unui înger". Este important. În

versetul anterior se măsoară cetatea, lungimea, lăţimea și înălţimea, care sunt egale. Și este de douăsprezece mii de stadii, lungime, lăţime și înălţime. Dar zidul este doar pătrat, se spune în versetul 16. Cetatea este situată și așezată pătrat. Și mai departe spune că la răsărit, la apus, în cele patru puncte cardinale, sunt trei porți. Înțelegem că sunt trei porți de fiecare parte a zidului. Lungimea zidului este de douăsprezece mii de stadii. Înălţimea zidului este de 144 de coți. Aceste numere nu sunt întâmplătoare. Aceste numere sunt specifice, sunt simbolice. Dacă este înalt de 144 de coți și dacă citim Efeseni 4:13, ce spune Efeseni 4:13? Să-l citim. Efeseni 4:13 spune: "Până când vom ajunge cu toții la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui DUMNEZEU, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos". Și pentru a înțelege mai bine că este vorba de o zidire care se face în mod simbolic de către Domnul, să citim versetul 12. "Pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos". Ce este trupul lui Cristos? Noul Ierusalim. Este mireasa, pentru că în altă parte în Noul Testament se spune că capul bărbatului este Cristos, iar capul femeii este bărbatul. Cu alte cuvinte, există un singur trup. Și toți bărbații îl au pe Cristos drept cap, dar și femeile trebuie să aibă drept cap pe tații lor, pe bătrânii lor sau pe soții lor credincioși. Ele trebuie să le acorde respect și să se supună lor. Aceasta este o ierarhie, dar arată că trupul este trupul lui Cristos. Trupul lui Cristos este biserica. Cristos este capul. Restul trupului este biserica. Noi toți suntem membri ai acestui trup. Și aceasta este o metaforă care aseamănă biserica sau cei răscumpărați cu un trup, dar cealaltă metaforă este orașul, este o construcție. Sau există o altă metaforă care este templul. Sunt mai multe metafore.

Astfel, înțelegem că trebuie să ajungem cu toții la unitatea credinței și a cunoașterii fiilor lui DUMNEZEU, la un om desăvârșit după măsură. O măsură se măsoară cu o trestie. Și vom vedea că se folosește o trestie de aur. "Până la măsura staturii, a plinătății caracterului lui Cristos". De aceea, plinătatea caracterului lui Cristos o vor avea doar cei 144 de mii. În Apocalipsa 21:17 se spune așa: "...144 de coți, după măsura unui om". Pentru cei care înțeleg sau care au ascultat temele noastre, în Apocalipsa 13 se spune despre semnul fiarei sau despre numele, 666, se spune că este un număr de om. Este un număr. "Pentru oricine are înțelepciune", se spune. Este un număr de om. De asemenea, aici se spune că această măsură este de om. Ce înseamnă asta? Înseamnă că sunt niște oameni care sunt reprezentați în acești 144 de coți. Oamenii sunt cei 144 de mii care sunt conducătorii miilor lui Israel. Ei sunt conducătorii sau sunt preoții regi. Ei sunt ultima generație, posibil împreună cu altele de-a lungul istoriei, care au ajuns la caracterul deplin. Ca Moise și alții. Ca și Adam. Nu știu, în acest număr s-ar putea să mai fie și alții din trecut care au atins caracterul. Pentru că se referă la caracter numărul. 144 de coți de măsura omului. Un cot este cam jumătate de metru pentru cei care măsoară în metri. Care este de înger, se spune aici. "Care este de om, care este de înger." Ce înseamnă asta? Probabil că ceea ce a spus Domnul că atunci când vom învia vom fi ca îngerii din ceruri. Nu știm, dar este măsura îngerilor. Înger înseamnă mesager. Acum să vedem cât sunt cele 12.000 de stadii. Lungimea totală, mă rog, lungimea unei laturi. Lungimea unei laturi și a celeilalte laturi este egală. Pentru a calcula suprafața trebuie să înmulțim lungimea cu lăţimea. Deci lungimea și lăţimea sunt 12 mii de stadii. Și un stadion în cultura greacă, pentru că noi suntem sub dominația culturii grecești. Limba este greacă. În Grecia

stadiul avea cam 600 de picioare. Adică aproximativ 185 de metri, de ce? În versetul 15 se spune că avea în mână o trestie de aur, care era un instrument de măsură, pentru a măsura cetatea, porțile și zidul ei. În mod normal, ceea ce urmează după aceea trebuie să vină în unitatea de măsură a trestiei de măsurat. Dar cum trestia aceea este de aur, adică vine de la sanctuar, vine de la DUMNEZEU, nu știm exact măsura ei. Domnul sau însuși Ioan, cel care a scris această carte, a transformat măsura în trestie, în unități de măsură cunoscute în vremea lui, unități grecești de măsură pe orizontală, pe pământ. Se măsura cu piciorul. Nu te apleci să măsoari pământul cu cotul. O faci cu picioarele. Picioarele sunt folosite pentru a măsura pământul. Pentru a măsura ceva mai sus de pământ, la înălțimea ta, se folosește cotul. Pentru a măsura lățimea unei uși, grosimea unui perete, înălțimea a ceva, putem folosi brațul, cotul. De la cot până la vârful degetelor se măsoară. Nu știm cu adevărat dacă aceste măsurători au fost date în trestie de aur și Ioan le-a transformat sau dacă Domnul Isus Cristos le-a dat în acest fel. Dar pe noi ne interesează adevărul că echivalentul, chiar și în aceste măsuri grecești, este măsura reală pe care a dat-o Cristos. Astfel, 12.000 de stadii înseamnă 12.000 de ori 185 de metri, adică 2.220 de kilometri. Deci 2.220 de kilometri, o latură, înmulțit cu alți 2.220 de kilometri, o altă latură, ne dă un perimetru al pătratului de 4.920.400 de kilometri pătrați. Asta înseamnă aproximativ cinci milioane de kilometri pătrați. Cinci milioane de kilometri pătrați. În trecut, am auzit alți oameni care au măsurat, care au făcut calculele, erau pastori, dar au greșit suprafața. Au spus că este vorba de suprafața Franței. Dar această zonă este foarte mare. Suprafața despre care se spune aici a orașului Nou Ierusalim este, să zicem, echivalentă cu suprafața Europei, un pic mai puțin, un pic mai puțin decât suprafața Europei. Europa, inclusiv Anglia. Europa, dar fără partea de Rusia. Partea Rusiei de la Munții Urali până la granița de vest. Adică, această parte a Rusiei, despre care se spune că face parte din Europa, nu o includem. Și nu includem poate nici măcar teritoriul Ucrainei, al Belarusului și așa mai departe. Toată această zonă este de aproximativ șapte milioane sau șase milioane și ceva, aproximativ șase milioane. Deci ar fi o suprafață echivalentă cu suprafața Europei, mai mult sau mai puțin. Suprafața pe care orașul sfânt, noul Ierusalim, o va ocupa în centru, pentru că va fi capitala din centrul acestei lumi făcute noi. Cei o sută patruzeci și patru de mii, am spus numele, o sută patruzeci și patru de coți, ceea ce înseamnă cei o sută patruzeci și patru de mii de preoți și împărați, ultima generație, sunt prezentați în mai multe locuri în Apocalipsa, în Apocalipsa paisprezece, la începutul Apocalipsei paisprezece și în alte locuri. Aș dori să menționez, de asemenea, că unii oameni cred că cei o sută patruzeci și patru de mii sunt ca o suprafață, sunt ca un pătrat plin de oameni. Nu există un pătrat perfect în acest număr, o sută patruzeci și patru de mii. Dar, așa cum este descris aici, în Apocalipsa douăzeci și unu, că zidurile au de-a face cu cei o sută patruzeci și patru de mii, înțelegem că zidurile, că cei o sută patruzeci și patru de mii, sunt reprezentați în ziduri. De aceea am spus că orașul se construiește de-a lungul istoriei de șase mii de ani, de la centru spre exterior și că în acest moment ne aflăm cu construirea zidurilor. Care sunt temeliiile zidurilor? Ce nume sunt scrise pe temeliiile zidurilor? În versetul paisprezece se spune: "Zidul cetății avea douăsprezece temelii". Pe ele, pe temelii, probabil, sunt scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. Unii și-au închipuit că ar fi vorba de douăsprezece straturi, pentru că după

aceea sunt numite unele pietre. În versetul nouăsprezece se spune că primul era de iaspis; al doilea, de safir; al treilea, de calcedonie; al patrulea, de smarald; al cincilea, de onix; al șaselea, de sardiu; al șaptelea, de crisolit; al optulea, de beril; al nouălea, de topaz; al zecelea, de crioprasă; al unsprezecelea, de jacint; al doisprezecelea, de ametist. Iar unii și-au închipuit douăsprezece straturi făcute, fiecare din câte o astfel de piatră prețioasă, dar cum porțile sunt puse împreună la început, sunt douăsprezece porți, dar apoi se spune că sunt trei la răsărit, trei la apus, trei la nord și trei la sud, presupun că și temelile sunt tot trei sub fiecare latură, fiecare zid, fiecare dintre cele patru ziduri. Sunt trei, trei, trei, trei, în armonie cu numărul porților, care sunt trei de fiecare latură. Iar numele care este scris pe ea sunt cei doisprezece apostoli ai Mielului. Așadar, deasupra acestei temelii, care sunt cei doisprezece apostoli, cine a construit?

Aș vrea să întreb cine a construit pe această temelie? Au construit Adam și Eva? Au construit Noe și urmașii săi? Au construit cei doisprezece patriarhi? Au construit Moise sau oricare dintre profeții anteriori? Nu. Pe temelie sau, mai bine zis, pe exemplul celor doisprezece apostoli ai Mielului și, de altfel, al doisprezecelea apostol este Pavel. Nu este niciunul dintre cei doi pe care Petru i-a ales în grabă, ci Pavel a fost ales ca apostol de către Domnul Isus Cristos însuși. De ce? Pentru că apostolii sunt oameni aleși de Însuși Domnul Isus Cristos. Isus însuși a postit o zi întreagă, nu a dormit, post de somn, de odihnă, pentru a-i alege. Și unul a fost trădătorul, dar locul lui a fost luat de un altul ales tot de însuși Domnul Isus Cristos, adică de Pavel. Cine i-a urmat exemplul? Evident, creștinii care au trăit după ei. Adică, de la anul patru mii și până în prezent, toți creștinii, sau cei care se numesc creștini, cei care știu ceva din Biblie sau care au auzit, toți aceștia au construit pe exemplul celor doisprezece apostoli. Așadar, zidurile sunt construite pe aceste temelii, care sunt viețile sau epistolele sau exemplul sau caracterele acestor doisprezece apostoli. Ce trebuie să fie cei patru pereți? În mod normal, ar trebui să fie totalitatea creștinilor, a celor care au trăit după Cristos sau după cei doisprezece apostoli, pentru că toți au construit pe deasupra lor. Acest număr nu poate să-i includă pe cei dinaintea lui Cristos. Deci unde îi găsim pe cei dinaintea lui Cristos? Evreii, cei de la Avraam până la Cristos, îi găsim acolo unde găsim pus numele lor, la porți. La porți îi avem pe ei, adică exemplul acestora au permis altora să intre în noul Ierusalim. Și ca să înțelegem un pic mai bine, Domnul Isus Cristos a spus că vouă, care ați renunțat la toate, vi se va da mult mai mult și veți sta pe douăsprezece tronuri judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Dar, în mod uimitor, în Apocalipsa, să deschidem în capitolul cinci din Apocalipsa, în capitolul cinci din Apocalipsa găsim douăzeci și patru de tronuri de bătrâni. În capitolul patru, avem cu versetul patru, și apare de mai multe ori, apare în mai multe locuri. În capitolul cinci, de asemenea, capitolul cinci cu opt, apare în mai multe locuri în Apocalipsa. Sunt douăzeci și patru de tronuri. Deci cui a mai promis Domnul să stea pe douăsprezece tronuri, celelalte douăsprezece tronuri pentru a judeca? Pe cine poate o persoană să judece? Un lider, un pastor, de exemplu, pe cine poate judeca? Pe cei cărora le-a dat exemplu. Turmei sale, celor cărora le-a dat exemplul său. Un lider îi poate judeca pe cei care au fost capabili să vadă exemplul și să-l urmeze sau nu. Un rege îi poate judeca pe toți cetățenii care nu s-au supus legilor sale și caracterului său. Așadar, o persoană, un lider, căci în acest caz sunt lideri,

doisprezece apostoli, și vom vedea cine sunt ceilalți doisprezece. Acești lideri, prin exemplul lor, care și-au dat exemplul, au scris cuvintele lor, îi pot judeca pe urmași, pe cei de după ei. Ei nu-i pot judeca pe cei dinaintea lor, pentru că cei dinaintea lor nu au cunoscut evanghelia perfectă în această formă dată de Cristos. Cine va judeca, atunci, generațiile anterioare? Ei bine, în mod evident, cei de după Avraam vor fi judecați în mod normal de Avraam, dar Avraam nu era prin preajmă când a fost dată legea. Așa că Moise îi va judeca. Este scris în Biblie că Moise va judeca? Bineînțeles că da: "Moise, în care vă încredeți, vă va condamna". De ce a spus că va condamna? Pentru că această judecată despre care vorbim acum, este judecata care va fi făcută în mileniul șapte, în cei o mie de ani. Este o judecată pentru cei pierduți. Este o judecată care va fi făcută de cei care au trăit în acea perioadă și care au fost liderii care au cunoscut perfect cerințele lui DUMNEZEU pentru acea generație, le-au practicat și vor putea judeca sau analiza viețile celorlalți cu această cunoaștere. Așadar, dacă cei doisprezece apostoli îi vor judeca pe cei care au trăit după ei până la sfârșit, este evident că cei de după Avraam, israeliții, ca să spunem așa, conform cărnii, vor fi judecați și condamnați de cei doisprezece patriarhi. Nu știm dacă cei doisprezece patriarhi sunt toți fiii lui Iacob, sau dacă printre ei se vor afla Avraam, Moise, înlocuindu-i pe unii, de exemplu, Dan sau alții. Dar înțelegem că ei trebuie să fie dintre aceștia. Ei sunt doisprezece pentru că este numărul bisericii. Sunt doisprezece conducători care au trăit și au biruit și care vor putea să-i judece pe ceilalți. Și ei trebuie să fie inițiatorii, cei care au fost de la originea acelei generații de la două mii de ani înainte de Cristos până în anul patru mii, până când a venit Cristos sau Cristos a murit pe cruce. În toată această perioadă de două mii de ani, judecătorii vor fi acei conducători de la început, biruitori. Așadar, cine va judeca generația de dinaintea lui Avraam sau de dinaintea potopului, dacă vrem să spunem așa? Cine va judeca generația de dinainte? Cine va judeca generația de după potop, până la cei doisprezece patriarhi? Sau până la Avraam, sau până când a fost dată legea, pentru că ei au biruit abia după aceea. Cine îi va judeca? Noe, în mod evident. Noe, care a învins, care a trăit și a învins, va putea judeca viețile celor care au trăit după el în sutele de ani, până la Avraam și până la Iacob, Avraam, Isaac și Iacob. Cine îi va judeca pe cei de la Adam și Eva până la potop? Evident, Adam și Eva. Adam și Eva, cei care au păcătuit și au învins și au dat exemplul lor, au dat instrucțiunile, statutele pe care le cunoșteau în acel moment, care erau cerința lui DUMNEZEU în acel moment, le-au răspândit și altora. Adam și Eva vor judeca probabil acea generație. Asta ca să înțelegem puțin de ce sunt menționate acolo douăzeci și patru de tronuri, sunt menționate doar douăzeci și patru, dar înțelegem că în acele douăzeci și patru, probabil că vor exista, în afara celor doisprezece apostoli, în primele douăsprezece tronuri, trebuie să existe oameni care vor putea să-i judece pe cei din cei patru mii de ani, pe oamenii din primii patru mii de ani. Atunci, în realitate, cei o sută patruzeci și patru de mii, pentru că au învins complet și au cunoscut complet tot adevărul, vor putea să judece pe toți practic, vor putea să asiste, să spun așa, vor putea să asiste la toți, pentru că vor cunoaște totul, vor cunoaște tot adevărul, pentru că Domnul a spus că Duhul Sfânt care va veni vă va călăuzi în tot adevărul. Ultima generație va avea tot adevărul.

Apoi, dacă temeliile au numele apostolilor, zidurile însele trebuie să fie de după, cei

care au trăit după, sau sunt întreaga generație de creștini care au trăit după și care au zidit pe temelia apostolilor, sau, mai bine zis, acei creștini intră și ei în piață, în locuințele din piață, iar zidurile care au fost lăsate pustii, care au fost lăsate în ruină, până la sfârșit, zidurile vor fi zidite abia la sfârșitul timpului. După exemplul aceluia Ierusalim distrus, care în vremea lui Zorobabel, Ezra, Neemia a fost reconstruit. Mai întâi templul, apoi probabil piața, casele, iar în cele din urmă, după o perioadă de ani, unii spun că vreo patruzeci de ani, după ani, zidurile au fost construite de Neemia. Și această construcție s-a făcut repede, surprinzător de repede, adică are mai degrabă legătură cu sfârșitul istoriei, cu înaintarea și perfecționarea rapidă a celor o sută patruzeci și patru de mii, mai degrabă, pentru că va trebui să fie o construcție rapidă. Deci, probabil că zidurile sunt cei o sută patruzeci și patru de mii, de aceea au o sută patruzeci și patru de coți. Și toți ceilalți răscumpărați care nu au ajuns la acest caracter, dar care au construit și ei pe exemplul patriarhilor și al profeților, intră în Ierusalim, în locuințele dinăuntru. "Mă duc deci să pregătesc locuințe, pentru ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi". Am spus că zidirea se face din centru spre exterior. Să mergem din nou în Mica, pentru a citi din nou că în Mica zidurile sunt menționate într-un mod special.

Institutul Madison

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/Institutul_Madison_Spania

Telegram ES: https://t.me/instituto_madison_es

elultimoclamor.org

Mulțumim Domnului Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!